

ת"ד 9691/11/17 - מדינת ישראל נגד איברהים נסאסרה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 9691-11-17 מדינת ישראל נ' נסאסרה
בפני כבוד הסגן נשיא אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ידי שלוחת תביעות תנועה
נגב

נגד
איברהים נסאסרה ע"י ב"כ עו"ד עאמר
אלעתיקה

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו הואשם כי גרם לתאונת דרכים עם רכב אחר כתוצאה מחציית צומת כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור אדום.

הנאשם הודה בנהיגת הרכב במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, אך טען כי כניסתו לצומת הייתה בחסות אור ירוק שדלק ברמזור וכי לא הוא האחראי לגרימת התאונה.

פרשת התביעה בתמצית -

המהלך פרשת התביעה העידה המדינה שלושה עדים:

ע.ת 1 - השוטר ויטלי גברילוב

ע.ת 2 - בוחן התנועה שי ביטון

ע.ת 3 - הנהגת המעורבת - גב' קרן חלאוי

ע.ת. 4 - מר ארז רחמים

עיקרי עדותו של ע.ת. 1 -

המדובר בשוטר אשר הגיע לזירת התאונה לאחר שהתאונה כבר התרחשה.

אין המדובר בעד ראייה לאירוע עצמו, אך עד זה (שוטר) החליף מספר משפטים עם הנהגת המעורבת (ע.ת. 3) לאחר התאונה שעה שעמדה ליד רכבה, ולטענתו היא אמרה לו כי כניסתה לצומת הייתה כאשר אור ירוק דלק ברמזור וכי מי שנכנס לצומת באור אדום היה הרכב בו נהג הנאשם.

עוד הוסיף העד כי ע.ת. 3 מסרה לו כי יש לה שני עדים אשר יכולים לתמוך בגרסתה כי נכנסה לצומת כאשר אור ירוק דלק בכיוון נסיעתה.

עד זה הסביר כי לא הצליח לשוחח עם הנהג השני (הנאשם) בזירת התאונה ואין לו תיעוד של גרסתו.

מטעמו של עד זה הוגש דוח הפעולה ת/1 המשקף את עדותו המתוארת לעיל בבית המשפט.

עיקרי עדותו של ע.ת. 2 - בוחן התנועה (להלן: הבוחן)

בוחן התנועה הגיע לזירת התאונה לאחר התרחשותה.

במסגרת חקירתו תחקר את הנאשם, את הנהגת המעורבת (ע.ת. 3), נוסע ברכב הנאשם וכן קיבל לידי מהנהגת המעורבת כרטיס ביקור (התקבל כמוצג ת/2) של עד ראייה לכאורה לאירוע אותו חקר בשלב מאוחר יותר.

מטעמו של עד זה הגישה המדינה את המוצגים הבאים:

דו"ח בוחן הכולל 4 עמודים התקבל וסומן ת/3.

דו"ח נזק - התקבל וסומן ת/4.

סקיצה - סומנה ת/5.

הודעת נהג (נאשם) תחת אזהרה - סומנה ת/6.

לוח תצלומים הכולל 12 תצלומים + 8 תצלומים נוספים מזירת התאונה התקבל וסומן ת/7.

דיסק תצלומים - סומן ת/8.

דו"ח פעולה מיום 15.4.16 סומן ת/9.

מזכר הנושא תאריך 19.1.17 - סומן ת/10.

בעדותו הראשית מסר הבוחן את המסקנה הבאה:

"כששמעתי את עדות הנהגת הפרטית מזדה, היא טענה שכשהיא הגיעה לצומת הראשון היה לה אור ירוק. היא הייתה בנסיעה והמשיכה בנסיעה באור ירוק וכשהיא הגיעה לצומת השני גם היה לה אור ירוק. דבר ראשון בדקתי האם ייתכן מצב שהיא מגיעה בירוק למזרחי, ממשיכה ומגיעה בירוק למערבי. ומצאתי שלפי התוכנית של שני הצמתים זה אכן יכול להתקיים. דבר שני מהעדויות של העד ראה שהוא טען שבזמן התאונה הוא היה משהו כמו 30 מטר לפני הצומת המערבית באותו כיוון נסיעה של נהגת פרטית ב' והוא ראה שהיא נכנסת לצומת באור ירוק וראה את התאונה מתרחשת. זה מה שהוביל אותי למסקנה שנהג א' נכנס לצומת באור אדום."

בהמשך נחקר הבוחן בחקירה נגדית וכך הבהיר את עדותו:

"ש. מה הממצאים או האלמנטים המקצועיים שנותנים לך להגיע למסקנה שהיא נכנסה לצומת בירוק והאם בדקת גם את המהירות שלה?"

ת. כמו שאמרתי אני לא אומר שבגלל שהיא נכנסה בהתחלה באור ירוק אז היא גם הגיעה לרמזור השני באור ירוק, בדקתי את ההיתכנות של זה."

ובהמשך חקירתו הנגדית:

"ש. מפנה לפסקה 10 בעמ' 3 של ת/3, פה אתה אומר כך - "מניתוח תוכנית הרמזורים ניתן ללמוד כי ייתכן מצב..." מצטט. ייתכן שגם לא?"

ת. עוד פעם, זה בדיוק על מה שדיברנו, אני באתי לבדוק האם הגרסה של הנהגת יכולה להתקיים מבחינת שני הרמזורים ואני מצאתי שקיימת היתכנות כזאת. אם היו לי רק את שתי הגרסאות של הנהגים אני לא הייתי יכול להגיד בוודאות מי עבר באדום או לא על בסיס תוכנית הרמזורים בלבד. מה שחזק כאן זה העדות הניטרלית."

המסקנה המרכזית מעדותו של הבוחן היא כי תוכנית הרמזורים אותה בדק אינה יכולה להכריע את השאלה מי מבין הנהגים המעורבים (הנאשם או הנהגת המעורבת) נכנסו לצומת בחסות האור האדום.

שאלה זו הוכרעה על ידי הבוחן באמצעות "עדות ניטרלית", עד ראייה - ע.ת 4 - אשר העיד בחקירתו בפני הבוחן כי ראה את הנהגת המעורבת נכנסת לצומת בחסות אור ירוק בכיוון נסיעתה.

תמצית עדותה של ע.ת. 3 (הנהגת המעורבת) -

כך פתחה עדה זו את עדותה הראשית בפני:

"נסעתי לכיוון תל אביב עם הילדה שלי וחמותי מערד לכיוון תל אביב. נסעתי בדרך רצופה היו שני רמזורים אחד אחרי השני בצבע ירוק, נסעתי נכנסתי לצומת ראיתי מסחרית לבנה שפונה לכיוון שמאל עכשיו כדי לא להיכנס בה אני פניתי ימינה ובכל זאת נכנסתי בה. וזהו שם התהפך הרכב הלבן וברגע שהוא התהפך אני פניתי לנהג לראות שהכל בסדר, יצאתי מהאוטו ואז הייתה התקהלות וניגש אלי נהג ואני לא זוכרת בדיוק את השם שלו והביא לי כרטיס ביקור ואמר לי שאין לי מה לדאוג שהוא ראה שנסעתי בירוק."

עדה זו ערכה במהלך עדותה תרשים אשר הוגש וסומן כת/11

במהלך חקירתה הנגדית השיבה לשאלות הבאות:

י"ש. יכול להיות שאת הסתכלת על הרכב הלבן באמצע הצומת ולא הסתכלת על הרמזור?

ת. אני נסעתי בצומת היה ירוק, כאשר הרכב נכנס אני כמובן הסתכלתי עליו כדי לא להיכנס בו.

ש. אחרי התאונה הלכתם לסורוקה ושם פגשתם פעם ראשונה את הנאשם את אמרת לו שאת אשמה וביקשת ממנו סליחה?

ת. אני לא אמרתי שאני אשמה, אני אמרתי לו סליחה בגלל שנכנסתי בו וככה צריך לנהוג. אני אתחיל לריב איתו אחרי ששנינו עברנו טראומה?"

בעדותה הקצרה בבית המשפט ובחקירתה הנגדית הקצרה עמדה העדה על גרסתה כי נכנסה לצומת כאשר בכיוון נסיעתה דלק אור ירוק ותיארה כיצד לאחר התאונה ניגש אליה ע.ת. 4 ומסר לה את כרטיס הביקור שלו לצורך מסירת עדות ראייה.

תמצית עדותו של ע.ת. 4 - (עד ראייה לתאונה)

להלן עיקרי עדותו של עד זה אשר לא היה מעורב בעצמו עם רכבו בתאונה עצמה:

"כשהוא אמר לי לעצור לו אז עצרתי בצד ימין בערך 20 מטר לפני הרמזור, ואנחנו מסתכלים על הרמזור והרכב שהיה מאחורי המשיך בנסיעה לכיוון הרמזור, חצה אותו בירוק ורכב לבן גדול כזה שמוביל עובדים וכאלה, אני לא זוכר את הסוג של הרכב הוא פנה שמאלה, נכנס לתוך הרמזור הוא בא מהכיוון הנגדי והיא נכנסה בו. הוא התהפך על הגג ונתקע ברמזור. אנחנו ירדנו, זה התאונה שראיתי."

במהלך עדותו צייר העד סקיצה אשר הוגשה וסומנה כת/13.

במהלך חקירתו הנגדית כך המשיך העד:

"ש. כמה זמן עצר הרכב לפי שהתרחשה התאונה?"

ת. אני מעריך שמרגע שנעצרתי עד שהתרחשה התאונה חלפה שנייה אחת או שתיים.

ש. הרכב שנסע שאתה אומר שהוא עבר בירוק באיזה נתיב הוא היה השמאלי הוא הימני?"

ת. אני הייתי בימני והוא היה בשמאלי.

ש. לפי התיאור שלך היא המשיכה ישר בנתיב שלה של הנסיעה?"

ת. כן. יכול להיות שהיא לקחה גם קצת לנתיב הימני במהלך האירוע. אני לא יודע אם זה היה רק בנתיב השמאלי או שהיא שיפרה לימין.

ש. התאונה אירעה שאתה בקשר עין ישיר?"

ת. כן. "

ובתשובה לשאלת בית המשפט השיב העד:

"איך נוצר מצב בכלל שהגעת להעיד פה?"

ת: כשהם היו בחרדה ומבוהלים, (העד מצביע על הנהגת המעורבת) אני והמדריך אמרנו היא נסעה בירוק ואז ניגשנו אליה נתתי לה את הטלפון שלי ואמרתי לה שאם יש בעיה שתתקשר אלי כי ראיתי שהיא נסעה בירוק.

ש. יש לך הכרות קודמת עם הנהגת המעורבת מאיזה שהוא מקום?"

ת. לא. בחיים לא ראיתי אותה מלפני התאונה. "

על פניו המדובר בעדות ראייה בלתי מעורבת בתאונה של עד אשר מתאר את הנהגת המעורבת (ע.ת 3) כמי שנכנסת לצומת כאשר בכיוון נסיעתה דולק אור ירוק.

עד זה מתאר את האירוע כעד ראייה הצופה באירוע התאונה עצמו ממרחק קצר בעודו חונה בצד הדרך בכביש ממנו הגיעה הנהגת המעורבת לתוך הצומת.

לאחר עדות זו הכריזה המדינה "אלה עדי" ובית המשפט עבר לשמוע את פרשת ההגנה:

פרשת ההגנה בתמצית -

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו וכן שני עדים נוספים, אחד מהם עד ראייה שלא היה מעורב בכל דרך בתאונה עצמה.

הנאשם בעדותו טען בתוקף כי המתין ברמזור אדום לקבלת אור ירוק ולאחר שקיבל אור ירוק נכנס לצומת ובשלב זה התנגשה בו הנהגת המעורבת.

הנאשם חזר על גרסה זו גם במהלך חקירתו הנגדית בפני.

עוד הסביר הנאשם (שפונה מהזירה עם אמבולנס לאחר התאונה) כי בנו המתגורר כקילומטר מזירת התאונה הגיע במהירות למקום, ובמהלך שהותו במקום מסר לו אדם שאינו מכיר כרטיס ביקור והסביר לו כי ראה את התאונה. הנאשם מסר מידע זה באחור לסנגורו אשר בחר להזמין עד זה לעדות בבית המשפט.

כך תיאר את המהלך הנאשם בעדותו:

"ש. אחרי חודשיים כשהוא הביא לך את הכרטיס מה הוא אמר לך?"

ת. אני קיבלתי את הכרטיס חודש אחרי התאונה. לא היה לי כסף לעורך דין בהתחלה ולקח זמן עד שמצאתי עורך דין. אחרי שמצאתי עורך דין נתתי לו את הכרטיס.

ש. כמה זמן היה אצלך הכרטיס עד שנתת לעורך דין?"

ת. הרבה זמן. אולי 3 - 4 חודש בערך אולי יותר אפילו.

ש. שאלת את הבן שלך מה זה הכרטיס הזה?"

ת. הוא אמר לי שבן אדם נתן לי את זה בתאונה ואמר לי למסור לך.

ש. למה לא לקחת את הכרטיס והלכת איתו למשטרה?"

ת. אני לא ידעתי שצריך למסור למשטרה. "

להלן תמצית עדותו של ע.ה 1 מר רונן שי אבוחצירה -

"אני חזרתי מים המלח יש לי פסוריאזיס ואני יורד לשם הרבה. נסע רכב לפניי בכביש זה היה מכיוון ערד לכיוון באר שבע הגענו לשני רמזורים, אני והמשפחה שלי ואני עצרתי כי היה לי אדום והרכב שלפני המשיך לנסוע ובא רכב מהכיוון הנגדי שלי ולקח שמאלה והם התנגשו. הרכב שנסע לפני היה באור אדום. זה שני רמזורים שהם קרובים. ראיתי את התאונה שרכב אחד עף לצד ואני נעצרתי ממש בצד כדי לתת עזרה מה שאני יכול. זה שהיה לפני אם אני לא טועה היה רכב לבן אבל אני לא בטוח בזה. הגיע למקום הבן של הבן אדם ושאל מה קרה בתאונה אז אמרתי לו קח את הכרטיס שלי אני לא רציתי להתעכב שם. "

המדובר בעד הממוקם באותו מיקום או זווית ראייה כפי שצפה באירוע ע.ת 4.

להבדיל מעדותו של ע.ת 4, מתאר עד זה את אותה התאונה ממש כאשר ע.ת 3 (הנהגת המעורבת) נכנסת לצומת כאשר אור אדום דולק בכיוון נסיעתה.

באשר לנסיבות מסירת הכרטיס לבנו של הנאשם מתאר העד כך את מהלך הדברים:

"ש. יש לך הכרות קודמת עם הנאשם?

ת. לא.

ש. אתה לא מכיר אותו ממקודם?

ת. לא.

ש. מה אתה עושה בחיים?

ת. אני חליתי במחלה קשה ועכשיו אני כבר לא עובד. אני הרבה בטיפולים

ש. כמה זמן נשארת אחרי קרות התאונה במקום?

ת. הייתי הרבה יותר מעשר דקות. הייתה שם אישה שנהג ברכב לפניי אם אני זוכר טוב ואני רציתי לראות אם אני יכול לעזור למי שנפגע.

ש. אתה היית במקום כשהייתה המשטרה והאמבולנס?

עמוד 7

ת. כן. הייתה שם התקהלות של הרבה אנשים.

ש. **אחרי כמה זמן מקרות התאונה הגיע הבן שלו?**

ת. אני לא יודע. היו שם הרבה רכבים ואחר כך הגיע מישהו שאמר שהוא הבן שלו. אני הייתי שם משהו כמו חצי שעה.

ש. **אחרי שהאמבולנס נסע הגיע הבן?**

ת. אני לא ראיתי בדיוק מתי הוא הגיע ביחס לאמבולנס. הוא התחיל לדבר איתי ושאל מה ראיתי ואז החלטתי לתת לו את הכרטיס.

ש. **למה לא פנית לשוטר בשטח שהיה במקום ואמרת לו אני ראיתי את התאונה הנה הכרטיס ביקור שלי. ?**

ת. אם השוטר היה פונה אלי הייתי עונה לו. אם הבן לא היה פונה אלי לא הייתי מכניס את עצמי לזה. זה הוא שפנה אלי. אם הוא לא היה פונה לא הייתי נותן לו כרטיס.

ש. **למה לא הלכת למשטרה לתת עדות?**

ת. אני ראיתי הרבה תאונות בחיים אני לא כל פעם רץ למשטרה לתת עדות. לא משעמם לי בחיים. אני לא הולך לכל שוטר מיוזמתי. "

ע.ה 2 הוא אחיו של הנאשם אשר היה איתו ברכב בזמן התאונה.

להלן תמצית עדותו :

ש. **"ספר לנו מה קרה באותו יום?"**

ת. אני הייתי ביחד עם הנאשם באוטו. אני אח שלו. באנו מרהט עד לצומת תל ערד, עצרנו בצומת באור אדום התחיל האור ירוק והתחלנו לנסוע לכיוון תל ערד התחיל לפנות לתל ערד בצומת שמעתי בום והתעוררתי רק בבית חולים.

ש. **פינו אותך באמבולנס?**

ת. התעוררתי בבית חולים על המיטה. אני לא יודע כנראה איבדתי את ההכרה. אחר כך הסתכלתי על האוטו והמכה הייתה על הדלת שלי בדיוק. "

במהלך חקירתו הנגדית לא שינה העד את גרסתו ביחס לכניסת הנאשם לצומת בחסות אור ירוק, אך התקשה להשיב

לשאלה באשר לטענה לפיה העיד במשטרה כי הנאשם הגיע לצומת כאשר היה אור ירוק בעוד הנאשם טען כי המתין באדום ורק אז קיבל אור ירוק.

לאחר עדות זו הכריזה ההגנה - אלה עדי.

טרם סיכמו הצדדים טיעוניהם בתיק, פנה בית המשפט לצדדים בצעד חריג, הפנה את הצדדים לקביעת הבוחן לפיה תוכנית הרמזורים אינה יכולה להכריע את זהות הנכנס לצומת באור אדום ולמעשה ההכרעה בשאלה זו היא תלוית עדויות ראייה.

כמו כן הפנה בית המשפט את תשומת לב הצדדים לעובדה כי בסופו של יום הביאה התביעה עדות ראייה אחת בלתי תלויה ומולה הביאה ההגנה עדות ראייה בלתי תלויה שכל אחת סותרת את השנייה ומבססת גרסה אחרת להתרחשות התאונה. בנסיבות אלה הציע בית המשפט כי טרם יסיכמו הצדדים את התיק יובאו חומרי הראיות החדשים גם בפני בוחן משטרי.

בתום בדיקה הודיעה המדינה כי היא מבקשת לסכם על מנת שבית המשפט יכריע בתיק ובמצב זה הגישו שני הצדדים סיכומיהם בכתב.

טרם אכנס לתוכן הכרעת הדין ונימוקיה אציין כי ב"כ הנאשם בחר לצרף לסיכומיו מסמך אותו כתב לכאורה הבוחן המשטרי וזה לא הוגש במהלך פרשת התביעה או ההגנה בתיק.

מהלך זה של ההגנה אסור בהתאם לחוק, שכן ניתן להגיש מסמך אך ורק באמצעות עורכו. בית המשפט מבהיר כי תהיה התעלמות מוחלטת לצורך ההחלטה ממסמך זה שצורף לסיכומי ההגנה שלא כדין.

דין והכרעת הדין -

אין חולק בפרשה זו כי האחריות לגרימת התאונה מוטלת באופן מובהק על מי שלא ציית לאור האדום שדלק בכיוון נסיעתו עת נכנס לצומת ביום האירוע.

בעוד אוחזת המדינה בעמדה לפיה מי שנכנס לצומת בחסות אור אדום הוא הנאשם, סבורה ההגנה כי הכניסה לצומת בחסות אור אדום הייתה של ע.ת. 3 (הנהגת המעורבת)

חובה על המדינה להוכיח את הנטען בכתב האישום ברף הוכחה של הליך פלילי - מעבר לכל ספק סביר.

בסופו של יום 5 עדי ראייה העידו בפני בית המשפט וחקירה אחת של בוחן תנועה הובאה בפני כ"סל ראיות" ממנו אמור בית המשפט להגיע למסקנות ברורות ולקבוע מה התרחש באירוע המתואר בכתב האישום.

עדות המקצועיות של בוחן התנועה הובילה בסופו של יום לשתי מסקנות:

1. אין ממצאים מזירת התאונה עצמה לפיהם ניתן לקבוע באופן בלתי תלוי בעדות ראייה מי מבין הנהגים המעורבים נכנס לצומת בחסות אור אדום.
תוכנית הרמזורים שנבחנה על ידי הבוחן הובילה למסקנה כי עדות הנהגת המעורבת תיתכן אך אינה יכולה לבסס קביעה ברורה לפיה הייתה כניסתה לצומת בחסות האור הירוק, והיא אף נחקרה תחת אזהרה בתיק זה כפי שנחקר הנאשם.
2. עדותו של ע.ת. 4 בלבד היא אשר הכריע את הכף מבחינת חוות דעת הבוחן להמליץ להעמיד לדין את הנאשם ולא את הנהגת המעורבת. (עמדה זו של הבוחן באה לאחר שעדותו של ע.ת. 1 לא באה בפניו והוא לא ידע על קיומו של עד זה).

יוצא כי לצורך קביעת עובדה באשר לשאלה מי מבין המעורבים נכנס לצומת בחסות אור אדום, צריך בית המשפט לנתח את חמשת עדויות הראייה שהובאו בפניו:

משקלן של עדויות הראייה שהובאו על ידי הצדדים אינו זהה ומחייב מיון.

שונה משקלה של עדות נהג מעורב (שמן הסתם מעוניין כי תתקבל קביעת חפות עבורו) ממשקלה של עדות ראייה כאשר המעיד אותה אינו מכיר את המעורבים ואין לו כל אינטרס בתוצאת משפט כזו או אחרת.

עדות הנאשם ועדותה של ע.ת. 3 זהות מבחינת משקלן מכח מידת המעורבות הזוהה של שניהם באירוע. עדויות אלה נעדרות משקל רב אל מול עדויות ראייה בלתי תלויות אחרות שהובאו בפני בפרשה זו.

עדותו של ע.ת. 2 אשר ישב ברכב הנאשם בזמן התאונה, אף היא צריכה לקבל משקל נמוך בדומה לעדות הנאשם או ע.ת. 3 שכן המדובר באחיו כך שעל פניו המדובר בעד הרוצה (לפי השכל הישר) בטובת אחיו.

אל מול שלושת עדויות אלה, ניצבות שתי עדויות בלתי תלויות לחלוטין של שני אזרחים, לגביהן לא הוצגה כל ראייה המראה כי המדובר בעדות של מעוניין בהצלחת צד כזה או אחר במשפט.

התרשמתי מעדות ע.ת. 4 ומעדות ע.ת. 1 כי המדובר בשני אזרחים אשר נקלעו במקרה לזירת התאונה וכמעשה של אזרחות טובה מסרו פרטים למעורבים בזירה ואף הגיעו לעדות בבית המשפט כאשר נקראו לעשות כן.

לא מצאתי כל סימן לאי אמירת אמת מצדו של ע.ת. 4 או מצדו של ע.ת. 1.

לא נמצא או הוכח כל קשר משפחתי/חברי/עסקי בין עדים אלה למי מהמעורבים בתאונה.

קושי רב נעוץ בעובדה כי אף ששני עדים אלה מתארים את התאונה מאותה זווית ראייה ממש - מכיוון נסיעת הרכב בו נהגה הנהגת המעורבת, טוען ע.ת. 4 כי ראה רכב זה נכנס לצומת בחסות אור ירוק, ואילו ע.ת. 1 טוען כי ראה רכב זה

נכנס לצומת כאשר אור אדום דולק בכיוון נסיעתו.

המדובר בעדויות הסותרות אחת את השנייה באופן מובהק, ולא מצאתי בחקירות הנגדיות שעברו שני עדים אלה כל סימן המראה כי עדים אלה משקרים או לא יכולים היו לתאר את שראו עיניהם ממיקומם ביחס לתאונה.

ברור על פניו כי אחד משני עדים אלה טועה ומוסר עדות (בעיני בתום לב) שאינה נכונה באשר למה שראה בתאונה.

יחד עם זאת, אין בחקירת עדים אלה בפני כדי להבהיר מעבר לכל ספק סביר מי משני העדים טועה בעדותו.

לא מצאתי בעדות הנאשם עצמו או בעדות ע.ת.3 כל סימן מובהק לאי אמירת אמת. עדויות אלה נותרו יציבות במהלך חקירה נגדית ולא הייתה דרך על בסיס עדויות אלה לחזק או להחליש את העדויות האחרות בתיק.

במצב הראיתי שנוצר בתיק זה, אין אני מוצא דרך לבסס קביעה מי מבין הנהגים המעורבים נכנס לצומת כאשר אור אדום דולק בכיוונו וזאת ברמת וודאות של מעבר לכל ספק סביר.

אין נטייה מובהקת של מאזני הראיות לכיוון צד אחד, ובהעדר עמדה חד משמעית של בוחן תנועה הנשענת על דבר מה **מהותי** נוסף המכריע את הכף, נותרות מאזני הראיות מאוזנות.

במצב הראיתי המתואר לעיל, אני מחליט לזכות את הנאשם בפרשה זו וזאת מחמת הספק שנותר באשר למנגנון התרחשות התאונה.

עותק מהחלטה זו יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים